

آینده را خودمان می‌سازیم

اشاره:

مهندس اله وری، دانش آموخته رشته مهندسی نساجی (گرایش شیمی نساجی و علوم الیاف) از دانشگاه صنعتی اصفهان، سابقه فعالیت در مجتمع صنعتی میلاد و گروه صنعتی پارس تکسان دانا را در پرونده کاری خود ثبت کرده است. وی ۲۸ سال سابقه کار در حوزه منسوجات صنعتی را دارد و چند ماهی است در گروه صنعتی رز به فعالیت می‌پردازد. در این زمینه می‌گوید: «احساس می‌کنم این مجموعه نگاه متفاوتی به تولید دارد و این نگاه متفاوت و ارزشمند از وجود انسانی شریف، بزرگوار و خیری سرچشمه می‌گیرد که ایشان بنیانگذار هلدینگ رز - آقای اسماعیل زمانیان - هستند.

وی می‌گوید: «به پشتوانه ۲۸ سال فعالیت تولیدی و صنعتی معتقدم که چاشنی مسائل و چالش‌هایی که به تازگی پیش آمده، تحریم‌هاست اما چاشنی به تنهایی نمی‌تواند باعث انفجار بزرگ شود و به طور یقین، محیط مناسب برای شکل‌گیری شرایط نامطلوب تولیدی، صنعتی و اقتصادی در کشور وجود داشته است.»

مهندس اله وری با قاطعیت اعلام می‌کند: «امروز فرصت خوبی برای صادرات فراهم شده و فکر می‌کنم طی ۴۰ ساله گذشته شاهد چنین فرصت‌طلایی برای افزایش درآمدهای صادراتی در بخش‌های صادرات غیرنفتی نبودیم؛ اگر همه کمک کنند، قطعاً در صادرات حرف‌های زیادی برای گفتن خواهیم داشت.» متن کامل این گفت‌وگو از نظرتان می‌گذرد:

در زمینه محصولات و فعالیت‌های گروه صنعتی رز توضیحات ارائه نمایید.

گروه صنعتی رز در سال ۱۳۶۹ راه‌اندازی شد و در قالب شرکت‌های «رز پلیمر»، «نگین رز سپاهان» و «کاوه الیاف» به فعالیت می‌پردازد. در شرکت رز پلیمر (که سال ۱۳۶۹ تأسیس شده) وازلین، پارافین مایع بهداشتی، پارافین واکس، ژله کابل‌های مخابراتی، پارافین ژله‌ای و مواد شیمیایی دیگر تولید می‌شود و ظرفیت اسمی سالیانه این شرکت ۳۳ هزار تن است.

مجتمع نگین رز سپاهان در قالب ۳ واحد شناخته می‌شود. «واحد رز رنگ» که سال ۱۳۷۳ تولید مستریج‌های پایه پلی‌پروپیلن، پلی‌اتیلن و پلی‌استر را با ظرفیت اسمی ۲۰۰ تن در سال آغاز کرد. «واحد رز الیاف»، تولیدکننده الیاف پلی‌پروپیلن (الیاف ژئوتکستایل، الیاف نرمال تولید فرش و موکت، الیاف هایژنیک، الیاف سیمانی و الیاف فلاک

باتری سازی) است. ظرفیت اسمی این واحد ۱۵ هزار تن در سال می‌باشد. «واحد منسوجات نبافته رز» در زمینه تولید لایه‌های تخصصی عایق صوت، دیوارپوش، فیلتر خودرو، ژئوتکستایل، نمد موکتی، کبریتی، دولایه، مخمل ساده، طرح‌دار و چاپی فعال است و ظرفیت اسمی سالیانه آن ۱۶ میلیون متر است.

«شرکت کاوه الیاف» به‌عنوان سومین شرکت گروه صنعتی رز در سال ۱۳۷۵ تأسیس شد و به تولید الیاف پلی‌استر و پرجین و بازیافتی و الیاف پلی‌پروپیلن می‌پردازد. ظرفیت اسمی سالانه آن ۱۵ هزار تن می‌باشد. سال گذشته حدود ۵۷ درصد محصولات گروه صنعتی رز (عمدتاً موکت) به کشورهای اطراف صادر شد. با یک شرکت ایتالیایی مذاکراتی جهت صادرات انجام داده‌ایم و سال گذشته طی بازدید از نمایشگاه فیل تک آلمان (Filtech) با شرکت‌های معتبر و صاحب‌نامی آشنا شدیم

که امیدوارم باب همکاری با آنها باز شود. گفتنی است ۱۵۰ نفر به صورت مستقیم در این مجموعه صنعتی به فعالیت می‌پردازند.

واحد تحقیق و توسعه گروه صنعتی رز نیز ضمن جذب جوانان متخصص و توانمند، بر انجام پروژه‌های جدید و ارائه محصولات متنوع متمرکز است و رشد و توسعه بیش از پیش منسوجات نیاخته و منسوجات صنعتی در اولویت قرار دارد.

سال گذشته تولیدات رز موکت و رز نان‌وون حدود ۷ میلیون متر مربع بود که ۴ میلیون متر مربع آن به کشورهای دیگر صادر شده است.

به مذاکره جهت همکاری با شرکت‌های اروپایی اشاره کردید. آیا با توجه به تحریم‌های اقتصادی ایران، کشورهای غربی تمایلی به همکاری و تعامل با ایران دارند؟

بله... مدیران یک شرکت ایتالیایی چند هفته پیش از مجموعه ما بازدید به عمل آوردند و بازار ایران را بسیار مهم دانستند و گفتند به سادگی، بازار ایران را از دست نخواهیم داد! تخصص این شرکت ۱۰۴ ساله، تولید غبارگیرهای صنعتی است و مذاکراتی جهت همکاری دو جانبه با آنان انجام داده‌ایم. به آینده این تعامل بسیار خوش بین هستیم در سال‌های گذشته با شرکت‌های اروپایی ارتباطات بسیاری داشته‌ایم؛ به‌عنوان مثال یک مجموعه معتبر فرانسوی در زمینه تولید فیلترهای چند منظوره را متقاعد کردیم تا مواد اولیه مورد نیاز خود را از ایران خریداری کند.

وضعیت تولید منسوجات صنعتی در کشور چگونه است؟ آیا در این زمینه توانمند و قابل رقابت با سایر کشورها هستند؟

طبعاً نمی‌توان در مورد تمام کارخانه‌ها نظر قطعی داد اما تلاش‌های بسیاری در زمینه توسعه منسوجات صنعتی (به خصوص منسوجات نیاخته) در کشور صورت گرفته است اما منسوجات صنعتی یک موضوع میان رشته‌ای است و ابتدا باید فرهنگ کار گروهی را کسب کنیم تا متخصصین رشته‌های مختلف بتوانند یک محصول را به سرانجام برسانند. برای مثال زمانی که در مورد منسوجات پزشکی سخن می‌گوییم باید از نظرات پزشکان نیز بهره بگیریم. متأسفانه از دوران کودکی تا بزرگسالی کمتر یاد گرفته‌ایم با همفکری و همکاری یکدیگر به صورت

دستی از جمله نساجی تعطیل خواهند شد. نکته بعدی این که اغلب صنایع موکت کشور از طریق مواد بازیافتی نیاز خود را برطرف می‌کنند اما طی ۳-۲ ماه اخیر بازار این مواد به شدت آشفته شده به طوری که قیمت آن از ۳ هزار و ۵۰۰ تومان به ۶ هزار و ۲۰۰ تومان افزایش یافته است، هر روز شاهد تغییر قیمت‌ها هستیم و هیچ گونه تضمینی وجود ندارد که صد تن مواد اولیه بازیافتی را به یک قیمت مشخص خریداری کنید. با توجه به این وضعیت نامساعد، بسیاری از واحدهای تولیدی به اجبار تعطیل شده‌اند، به حالت نیمه تعطیل درآمد‌اند و یا شیفت کاری را کم کرده‌اند.

واقعیت این است که تولیدکنندگان نمی‌توانند به مشتریان خود تعهد بلندمدت بدهند در حالی که برای مثال سال‌های گذشته تا ۶۰۰ هزار متر محصولات مختلف را برای شش ماه آینده، پیش فروش می‌کردیم.

این وضعیت (به زعم شما) نامساعد به دلیل تأثیرات منفی تحریم‌هاست یا مسائل و مشکلات داخلی کشور؟

به پشتوانه ۲۸ سال فعالیت تولیدی و صنعتی معتقدم که چاشنی مسائل و چالش‌هایی که به تازگی پیش آمده، تحریم است اما چاشنی به تنهایی نمی‌تواند باعث انفجار بزرگ شود و به طور یقین، محیط مناسب برای شکل‌گیری شرایط نامطلوب تولیدی، صنعتی و اقتصادی در کشور وجود داشته است. مهم‌ترین مشکل فعلی کشور، حجم بالای نقدینگی است. به یاد دارم که آقای دکتر

گروهی، کارها را به سرانجام برسانیم و نیاز است در این خصوص بیشتر بیاموزیم و تمرین کنیم.

در شرایط فعلی یکی از دغدغه‌های تولیدکنندگان، تهیه و تأمین مواد اولیه مورد نیاز است. آیا مجموعه تحت مدیریت شما در این زمینه با مشکلاتی روبروست؟

بله یکی از دغدغه‌های اصلی ما که به شدت با آن درگیر هستیم، تهیه مواد اولیه است. پلی پروپیلن و پلی استر اصلی‌ترین مواد اولیه مورد نیاز ما هستند که هر دو از طریق مجتمع‌های پتروشیمی کشور تأمین می‌شوند. در بخش الیاف، ظرفیت اسمی ما ۱۵ هزار تن است اما سال گذشته فقط توانستیم هزار و ۱۰۰ تن مواد اولیه پتروشیمی از طریق بورس تهیه کنیم! امسال هم شرایط به مراتب دشوارتر شده است. مجموعه ما تعهدات داخلی و صادراتی دارد اما به دلیل عملکرد نادرست مجتمع‌های پتروشیمی در ارائه مواد اولیه، گاهی اوقات نمی‌توانیم در موعد مقرر، محصول را به دست مشتریان خود برسانیم. این موضوع را با مدیران بورس کالا در میان گذاشته‌ایم؛ اما تاکنون جواب قانع‌کننده‌ای دریافت نکرده‌ایم.

امکان واردات مواد اولیه پتروشیمی وجود ندارد؟

در این زمینه تاکنون اقدامی انجام نداده‌ایم. انجمن صنفی کارفرمایان نساجی استان اصفهان طی ارسال نامه به مسئولان دولتی هشدار داده که در صورت عدم تأمین مواد اولیه پتروشیمی، اغلب کارخانه‌های صنایع پایین

کنند، قطعاً در صادرات حرف‌های زیادی برای گفتن خواهیم داشت. به یاد دارم سال‌ها پیش، لباس‌های ضد آب و روغن، ضد اسید و ضد حریق به کشورهای اروپایی از جمله بلژیک و اتریش صادر می‌شد اما امروز فرصت صادرات به مراتب بهتر از آن سال‌هاست چون هم تولیدکنندگان به بلوغ صنعتی رسیده‌اند، هم وسایل ارتباطی در دسترس همگان هست و هم تجربه افراد بیشتر شده است، بنابراین توانمندی و پتانسیل خوبی برای صادرات وجود دارد اگر جریان نقدینگی نفس صنعت را به شماره نیندازد و مسئولان دولتی اجازه دهند شرکت‌های بخش خصوصی برای چندماه بدون دغدغه و نگرانی نسبت به تغییر قوانین و مقررات به فعالیت ادامه دهند؛ اگر از این پیچ خطرناک به سلامت عبور کنیم، به مقصد نهایی یعنی صادرات موفق و حضور پررنگ در بازارهای جهانی خواهیم رسید.

زمان ریاست جمهوری آیت‌الله رفسنجانی، صادرات غیرنفتی از ۶-۵ میلیارد دلار در سال یک‌باره به بیش از ۱۵ میلیارد دلار رسید چون تمام کالاهای تولیدی کشور، توجیه صادراتی داشت اما اجرای پیمان سپاری ارزی، مانند یک شوک بزرگ، صادرات را کاهش داد. اگر تجارب سال‌های گذشته در زمینه صادرات را کنار هم قرار دهیم، با بهره‌گیری از خرد جمعی می‌توانیم شاهد جهش صادراتی باشیم.

۴ حتی با وجود رقیبانی مانند چین و ترکیه؟

بله... بسیاری از سرمایه‌گذاران ترکیه برای همکاری مشترک راهی ایران شده‌اند که این‌ها یکی از سازندگان ماشین‌آلات نساجی ترکیه، مذاکراتی انجام داده‌ایم. تولید برخی کالاها مانند ماشین‌آلات و پوشاک در ایران به دلیل قیمت مناسب، مقرون به صرفه‌تر از تولید در ترکیه است و برخی صنعتگران ترکیه به این نتیجه رسیده‌اند که تولید در ایران، ارزان‌تر از کشورشان تمام می‌شود.

در مجموعه ما نوعی منسوج صنعتی تولید می‌شود که در صنایع مختلف کشور از جمله سیمان، گچ و ... مورد استفاده قرار می‌گیرد؛ در گذشته این محصول از چین به قیمت ۱/۱ تا ۱/۲ دلار وارد می‌شد و به قیمت ۱/۳ دلار به دست کارخانه‌های صنعتی می‌رسید و برای خرید آن هم حداقل باید یک کانتینر سفارش داده می‌شد به همین دلیل نقدینگی بالایی مورد نیاز بود. آن سال‌ها قیمت همین منسوج که توسط تولیدکنندگان داخلی تهیه

نگه دارند؛ کار را برای صنعتگران و فعالان اقتصادی خود بسیار سخت می‌کنند. این موارد بخش‌های منفی ماه‌های اخیر اقتصاد ایران را نمایش می‌دهند.

۴ بخش‌های مثبت هم وجود دارند؟

بله... اقتصادها مانند ظروف مرتبطه هستند. ظروف مرتبطه در حال حاضر به نفع ما تغییر مسیر داده و اگر از این فرصت استفاده کنیم، می‌توانیم اقتصاد کشور را احیا نماییم. در شرایط فعلی، صادرات به نفع ماست. برای مثال در گروه صنعتی رز با درخواست‌های بسیار شرکت‌های خارجی برای صادرات الیاف، موکت و مستریج مواجهیم که در صورت تأمین مواد اولیه قادر به افزایش صادرات خواهیم بود.

به این نکته هم باید اشاره کنم که تحریم‌های فعلی را نمی‌توان با تحریم‌های پیش از توافق هسته‌ای (برجام) مقایسه کرد زیرا پیش از برجام، کشورهای اروپایی و سازمان ملل نیز بر علیه ما بودند و حتی قطعنامه‌ای نیز در راستای تقویت تحریم‌ها صادر کرده بودند اما در تحریم‌های اخیر، آمریکا به تنهایی از برجام خارج شده و اتحادیه اروپا همچنان بر عهد خود با ایران پابرجاست و از آن دفاع می‌کند. در آمریکا نیز دو دستگی وجود دارد و بسیاری از مسئولان آمریکایی خواهان پایبندی بر برجام هستند اما برخی مانند رئیس‌جمهور آمریکا، مخالفت خود را با برجام اعلام می‌کنند؛ در سطح جهانی به هیچ وجه اجماعی بر علیه ایران مشاهده نمی‌شود پس می‌توان گفت تأثیرات منفی تحریم‌های جدید به مراتب کمتر از تحریم‌های گذشته است. فکر می‌کنم در تحریم‌های جدید، یکسری شرکت‌های کوچک و متوسط اروپایی فقط با هدف تجارت با ایران راه‌اندازی شوند زیرا طبق قانون بین‌المللی، منعی برای تجارت با ایران ندارند و صرفاً ممکن است با تهدید آمریکا مواجه شوند که در این صورت می‌توانند معامله با آمریکا را به حداقل (و حتی صفر) برسانند. بیش از ۹۵ درصد صنایع کشور به بلوغ قابل توجهی در تولید رسیده‌اند و نیازمند یک عزم بزرگ جهت حرکت هستند.

باید به این نکته توجه کنیم که آینده را خودمان می‌سازیم و بستگی دارد از فرصت‌ها چگونه استفاده کنیم. امروز فرصت خوبی برای صادرات فراهم شده و فکر می‌کنم طی ۴۰ ساله گذشته شاهد چنین فرصت‌طلایی برای افزایش درآمدهای صادراتی نبوده‌ایم؛ اگر همه کمک

محمدحسین ادیب-عضوبازنشسته هیئت علمی دانشگاه اصفهان و پژوهشگر ریسک بازار- در تحلیل‌های خود، وضعیت امروز را به خوبی و درستی پیش بینی کرده بودند. حجم نقدینگی موجود در کشور مانند یک ترازوست؛ در یک طرف اقلام و دارایی‌های قابل خرید و فروش وجود دارد (تولیدات صنعتی، کشاورزی، ارزش افزوده ایجاد شده توسط بخش خدمات) و در سوی دیگر، نقدینگی است. زمانی که فقط وزن نقدینگی افزایش پیدا می‌کند، قیمت واحدهای کفه مقابل بالا می‌رود. نکته جالب توجه این است که ارزش پول ملی کشورهای جنگ زده‌ای مانند افغانستان، عراق، سوریه و حتی لیبی که طی سال‌های اخیر با خاک یکسان شدند، تغییرات زیادی نکرده است پس مهم‌ترین دلیل آشفتنگی اقتصاد ایران را باید در افزایش نقدینگی بدون پشتوانه جست‌وجو کرد. دولت در این شرایط وخیم، باید به کنترل نقدینگی می‌پرداخت همان‌طور که در دوران جنگ، نقدینگی‌ها را جمع‌آوری و مهار کرد. حجم بالای نقدینگی مانند خون در رگ انسان است. حجم خون داخل بدن را باید در حد متعادلی حفظ کرد و در صورت افزایش حجم خون، بدن با خطرات بسیاری مواجه خواهد شد.

۴ کاهش سود بانکی تا چه میزان در مهار نقدینگی موثر بود؟

مسیر درست بود اما توجه کنیم که ایران کشوری میان ۲۰۰ کشور دیگر است. مشکل اینجاست که عقل و خرد جمعی بشریت را به رسمیت نمی‌شناسیم! در طی دهه‌های اخیر چندین اقتصاد شبیه به ما در دنیا وجود دارند که می‌توانیم به بررسی آنها بپردازیم. نیازی نیست چرخ را از ابتدا اختراع کنیم و بخواهیم اشتباهات اقتصادی سایر کشورها را تکرار کنیم. همیشه فکر می‌کنیم یک راه استثنایی برای ما وجود دارد و ما تنها کشور خاص دنیا محسوب می‌شویم؛ بسیاری از کشورها؛ سال‌هاست ارزش پول ملی خود را به قوی‌ترین پول دنیا یعنی دلار آمریکا، گره زده‌اند. کشورهای اروپایی یک واحد پولی جدید به نام «یورو» به وجود آوردند که در ابتدا قیمت آن پایین‌تر از دلار بود اما امروز فاصله بسیار اندکی با دلار دارد؛ کشور آذربایجان رقمی بین یورو و دلار را به عنوان ارزش پول ملی خود در نظر گرفته و بر این اساس به حرکت ادامه می‌دهد؛ پس ارزش پول ملی باید ثبات قابل پیش‌بینی داشته باشد و کشورهایی که نمی‌توانند این ثبات را به وجود آورند و حتی تغییرات را در سطح قابل پیش‌بینی

می‌شد، دو هزار تومان بیشتر از مشابه چینی بود. امروز قیمت منسوج چینی تغییری نکرده است و به قیمت دلار آزاد حدود ۱۳-۱۲ هزار تومان تمام می‌شود ضمن این که تولیدکننده داخلی به دلیل عدم امکان گشایش اعتبار، باید هزینه‌های بیشتری جهت واردات بپردازد. در حال حاضر قیمت منسوج تولید داخل علی‌رغم نوسان شدید قیمت‌ها، ۱۱-۱۰ هزار تومان است. مزیت دیگر ما این است که به مقدار نیاز مشتری می‌توانیم کالا در اختیارش قرار دهیم و لازم نیست حتماً یک کانتینر سفارش دهد پس در شرایط فعلی، از رقابتی چینی سبقت گرفته‌ایم. (اگر چین، سیاست دامپینگ را اجرا نکند). این یک مثال ساده بود و هزاران کالای دیگر در کشور تولید می‌شوند که خرید آنها به مراتب مقرون به صرفه‌تر از خرید کالای چینی یا ترک است. البته نوسان قیمت‌ها در بازار شدید است و بسیاری از صنعتگران دغدغه فروش محصولات خود را دارند زیرا نمی‌توانند مواد اولیه مورد نیاز را برای تولید محصولات جدید با قیمت مناسب و در موعد مقرر تهیه کنند؛ پس باید سرعت معاملات افزایش پیدا کند.

اگر سرمایه در گردش شرکت‌ها، در گذشته دو بار در سال می‌چرخید، امروز ۱۰ تا ۱۲ بار در سال باید بچرخد و اگر قبلاً در هر دوره چرخش عملیات ۲۰ درصد سود می‌گرفتند امروز این رقم به ۵ تا ۱۰ درصد باید برسد با این حساب، سرعت عملیات چرخش بالا می‌رود، ضمن این که فروش‌ها باید به صورت نقدی و کوتاه مدت انجام شود تا سرمایه در گردش بتواند پاسخگوی هزینه‌های تولید باشد.

اگر بازار، مصرف‌کنندگان، بنکداران و توزیع‌کنندگان عمده بپذیرد که شرایط امروز با گذشته فرق کرده و باید به سمت خرید و فروش نقدی حرکت نماییم، با نقدینگی موجود می‌توان از بحران فعلی به سلامت عبور کنیم.

مطلب دیگر این که برای کشورهای اطراف مانند افغانستان و عراق، تمام صنعتگران، تولیدکنندگان و صادرکنندگان دست در دست هم بدهند و تصمیم بگیرند که دیگر به کشورهای همسایه، کالا به صورت ریالی نروشند

پس در مجموع باید عنوان کنم «حرکت به سمت صادرات» و «افزایش دفعات و سرعت عملیات مالی در کشور» دو گزینه برای خروج از بحران اقتصادی کشور محسوب می‌شوند. دیگر نمی‌توان کالا به بنکدار داد و چندین ماه منتظر فروش محصولات ماند و در نهایت

چک هشت ماهه دریافت کرد؛ با این روند شاهد تعطیلی کارخانه‌های بیشتر خواهیم بود.

در شرایط نامساعد امروز، شرکت‌هایی دوام خواهند آورد که بتوانند از این گردنه صعب‌العبور به سلامت عبور کنند. باید فرصت‌ها و تهدیدها را به درستی بشناسیم، از فرصت‌ها به بهترین شکل استفاده کرد و به مهارت‌های پرده‌پوش، تهدیدات اصلی این روزهای اقتصاد کشور، نقدینگی و تحریم‌هاست که باید بسیار هوشمندانه، با دقت و بدون تعارف و رودربایستی با آن روبرو شویم همان‌طور که بسیاری از کشورها با مشکلات متعددی دست و پنجه نرم می‌کنند. چین، با چالش بسیار بزرگی در مقابل آمریکا مواجه است یا صنعت فولاد و آلومینیوم ترکیه به دلیل مشکلات تعرفه‌ای، دچار اختلال خواهد شد، آیا آنها هم باید کارخانه‌های خود را تعطیل کنند؟ قطعاً خیر و سراغ بازارهای جدید خواهند رفت. بله! ارزش لیر کاهش یافته اما به همین نسبت، فرصت تجارت بیشتری برای ترکیه (به خصوص در بخش تورسیم) به وجود آمده است.

بخش مهمی از این مسائل به تصمیم‌گیری‌های دولت بستگی ندارد؟

بهتر است به دولت بگوییم کاری به کار صنعت نداشته باشد! اصولاً وظیفه دولت درگیر شدن با اقتصاد و صنعت نیست. برای واردات یک کانتینر مواد شیمیایی از ترکیه، ۵۰ روز است پله‌های وزارت صنعت و بانک مرکزی را بالا و پایین می‌رویم اما تا این لحظه سفارش ما مورد تأیید قرار نگرفته است. متأسفانه اغلب مسئولان دولتی نمی‌دانند وقتی پایان ماه، مدیران کارخانه پولی برای پرداخت حقوق و دستمزد کارگران ندارند، یعنی چه! ای کاش دولت دست از سر تولید و صنعت بردارد و فقط به وضع قوانین مادر و باثبات بپردازد، آن‌گاه جامعه به تعادل خواهد رسید. همان‌طور که مدتی پیش اردوغان - نخست

وزیر ترکیه - به صنعتگران کشورش اعلام کرد «فشارها باعث نخواهد شد دست از قوانین بازار آزاد برداریم.» دولت ترکیه اجازه نداده بانک‌ها با سود بازی کنند چون همان بلایی که سر اقتصاد ایران آمد را تجربه خواهند کرد. معادلات اقتصادی و کار با اقتصاد کار ساده‌ای نیست و مانند خلبانی با بوئینگ ۷۴۷ است! با یک فروند هواپیمای ۷۴۷ نمی‌توان مانند جت جنگنده اف ۱۴ برخورد کرد و با سرعت تغییر جهت داد.

نکته‌نهایی...

صنعت نساجی ایران، یک صنعت ریشه‌دار و بزرگ است که پتانسیل بسیار خوبی برای دولت و کشور محسوب می‌شود. متأسفانه تاکنون به این صنعت با دقت نگاه نکرده‌ایم در حالی که امروز زمان استثنایی برای رشد و بالندگی صنعت نساجی است. پوست‌اندازی‌های نساجی طی ده‌های اخیر انجام شده و در حال حاضر مدیریت واحدهای نساجی کشور برعهده بخش خصوصی واقعی قرار دارد که تلاش خود را برای پیشرفت این صنعت به عمل می‌آورد.

همیشه یک مثال ساده برای نگاه به مشکلات و چالش‌های پیش رو داریم؛ آن هم این است که اگر ما به موضوعات به شکل صورت مسأله نگاه کنیم (همانند حل یک مسأله پیچیده فیزیکی یا ریاضی) از مواجه شدن با آن و حل آن لذت می‌بریم ولی اگر نام «مشکلات» را بر روی آنها بگذاریم، در مواجهه با موضوعات دچار رنج می‌شویم

موضوعات پیش روی ما و شرایطی که در آن قرار گرفته‌ایم، شامل فرصت‌های فراوان و تهدیدات زیاد است، اگر تلاش کنیم از فرصت‌های پیش رو حداکثر استفاده را کنیم و در مقابل تهدیدات را به حداقل برسانیم؛ مسأله را به خوبی حل کرده‌ایم.

